

عنوان مقاله:

اندازه ی دولت و رشد اقتصادی در ایران (کاربرد مدل خودتوضیحی باوقفه های گسترده)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مدیریت و اقتصاد (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رضا محسنی - عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه شهید بهشتی

بهار علی اوغلی - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در مطالعه حاضر به تاثیر اندازه دولت بر رشد اقتصادی در ایران پرداخته شد. به این منظور از نسبت مخارج دولت بر تولید ناخالص داخلی به عنوان معیاری برای اندازه دولت استفاده شد. در این مطالعه دو الگوی مختلف مورد استفاده قرار گرفت بطوری که در الگوی اول از نسبت کل مخارج دولت بر تولید ناخالص داخلی و در الگوی دوم از نسبت مخارج دولت به تفکیک مخارج جاری (مصرفی) و مخارج عمرانی به تولید ناخالص داخلی بعنوان شاخصی از اندازه دولت استفاده شده است. دوره زمانی مورد بررسی سال های 92-1360 و روش تجزیه و تحلیل داده ها ARDL می باشد. نتایج حاصل از برآورد الگوی اول نشان داد که نسبت کل مخارج دولت بر تولید ناخالص داخلی در کوتاه مدت و بلندمدت دارای رابطه منفی بارشد اقتصادی می باشد. بررسی الگوی دوم نیز حاکی از آن است که اندازه عمرانی دولت در کوتاه مدت دارای رابطه معنی داری با رشد اقتصادی و در بلندمدت دارای رابطه مثبت با آن می باشد. به عبارت دیگر اندازه عمرانی دولت در بلندمدت رشد اقتصادی را افزایش و اندازه جاری دولت رشد اقتصادی را کاهش می دهد.

کلمات کلیدی:

اندازه دولت، مخارج عمرانی، مخارج جاری، تولید ناخالص داخلی، روش ARDL

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/597307>

